

LITURGIJSKO PASTORALNI LISTIĆ

ŽUPE SVETIH ŠIMUNA I JUDE TADEJA

ZAGREB - MARKUŠEVEC

Br. 218.

6. 1. 2018.

Bogojavljenje - Tri kralja

Iz 60, 1-6

Ps 72 (71)

Ef 3, 1-3a. 4-6

Mt 2, 1-12

Blagdanska misao

Danas slavimo objavu spasenja svim narodima svijeta. Otajstvo Božića svetkujemo na dan rođenja Boga, koji je postao jedan od nas, ali i danom Njegove objave, koju simbolizira dolazak kraljeva s istoka. Suvremenim jezikom danas slavimo Dan državnosti naše vjere. Svetkovina Bogojavljenja susret je s jedne strane Boga koji se rađa u vremenu i prostoru ljudske povijesti i čovjeka koji iskrenim srcem traži Boga. Iskrenosti srca danas se nameću mnoge zapreke. Prihvatići pravila ovoga svijeta znači staviti vjeronauku u drugi plan, svesti je na običaj. To znači da ćemo biti ravnodušni i nezainteresirani, neće nam biti važno što se dogodilo u Betlehemu. Ali betlehemsко svjetlo gori, ne može se ugasi, znak je neuništivi, trajni poziv, trajno ispružena ruka.

Starozavjetni prorok danas ne kori, ne upozorava, nego se veseli sa svojim narodom. Opisuje obasjani Jeruzalem u kojem se okupljaju Židovi, ali i svi drugi narodi. Jeruzalem je centar okupljanja, svi donose darove i stvara se ozračje da je svaka nacionalna crk-

*Ugledaše
dijete, padоše
ničice i
pokloniše
mu se.*

Tek utjelovljena Božja Riječ može ispuniti i srce i dušu.

va mjesto općeg okupljanja, a da se time ne gubi jedinstvo i zajedništvo, ne gubi se identitet. Takva vizija Jeruzalema, kao središta svijeta, nalazi svoje ostvarenje dolaskom mudraca, koji simboliziraju poganski svijet.

Apostol Pavao vidi to proroštvo ostvareno. Objavljuje otajstvo, rasporедbu milosti Božje, koje ne bi objavljeno „sinovima ljudskim drugih naraštaja“, a sada je „u Duhu“ objavljeno svim Kristovim apostolima i prorocima da su pogani subaštinici i „sutijelo“ i sudionici obećanja u Kristu. Stvara se novi narod, nema više privilegija prema rodu, rasi i staležu. Novi izabrani narod čine stari baštinici, ali i oni koji su do sada bili "bez nadе i neznačajci". U takvom ozračju, neprimjerenog, na blagdan Bogojavljenja ukloniti bor, ako je jedini razlog pravoslavni Božić.

Evangelje opisuje ostvarenje proroštva o dolasku Spasitelja. Potvrda je i nove uloge dotadašnjih pogana. Mudraci utjelovljuju sve narode, kulture i religije koje čista srca ispituju znakove vremena. Prvina su pogana za koje Isus govori: "Mnogi će s Istoka i Zапада doći i sjesti za stol s Abramom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi će kraljevstva biti izbačeni u tamu." Pismoznaci, glavari svećenički, što znači službeno židovstvo, dobro poznaju Pisma i proroštva o rođenju Spasitelja, ali ipak Ga ne traže i ne žele priznati kao Mesiju. Svoje znanje stavljaju u službu tiranina, u službu aktualne političke, agnostičke vlasti, kao što su to, nažalost, radili mnogi "pismoznaci i zvjezdanci" kroz povijest. Naših naroda, nažalost, ima previše. Neki nisu znali, neki nisu mogli, ali nisu trebali dušu prodati. Čudno je što nismo ništa naučili i iste greške stalno ponavljamo. Još uvijek se slijedi kriva zvijezda, još uvijek se ta zvijezda nameće kao neš-

to dobro i bezobrazno ne proziva i ne kažnjava za počinjene zločine. Dok se to ne riješi krivi smo mi čija zvjezda ima više od pet krakova.

Obzorje svakog od nas ispunjeno je znakovima vremena. Mnogi od tih znakova bacaju sjenu na betlehemsко svjetlo ili ga pokušavaju potpuno ugasi. Treba biti zainteresiran, promišljati o događajima, mudro odabratи zvijezdu koju slijediti. Vjerujem da ćemo u Isusu naći cilj i smisao našeg života, u Bogočovjeku koji se rodio u odrađenom vremenu i prostoru, u konkretnom narodu i koji se je kao tek rođeno dijete morao oduprijeti nenašnom i zločinačkom državniku.

TB

Tjedni kalendar

NEDJELJA, 7.1.2018.

KRŠTENJE GOSPODINOVO

9:00 na čast BDM

11:00 župna

18:30

PONEDJELJAK, 8.1.2018.

Severin, Teofil, Apolinarij

18:30 +DAMIR MIKLEC

UTORAK, 9.1.2018.

Julijan, Miodrag, Živko, Adrijan

18:30

SRIJEDA, 10.1.2018.

Agaton, Dobroslav, Vilim, Tekla

18:30 +MIRKO SELNIK

ČETVRTAK, 11.1.2018.

Honorat, Neven, Higin

18:30 +Marijine legije

PETAK, 12.1.2018.

Ernest, Tatjana, Živana

18:30 +JOSIP I OB. KRŠIĆ +TANJA ROČIĆ

SUBOTA, 13.1.2018.

Hilarije, Radovan, Veronika

18:30 +MARKO BLAŽEVIĆ

NEDJELJA, 14.1.2018.

2. KROZ GODINU, Feliks, Srećko

9:00 +BRANKICA ZAVRŠKI

11:00 župna

18:30

Krštenje Gospodinovo

Iz 42, 1-4. 6-7

Ps 29 (28)

Dj 10. 34-38

Mk 1, 7-11

Nedjeljna misao

Ponizno i skrušeno Isus je stao u red, pred čovjeka i krstio se. Njegovo božanskoj naravi to nije smetalo. Ponovno je primjerom pokazao kako se riješiti oholosti, sebičnosti, samodostatnosti.

Krštenje Gospodinovo završetak je božićnog vremena i prijelaz u liturgijsko vrijeme kroz godinu. U sredistu pažnje nije samo krštenje Gospodinovo, koliko je to objava osobe i bića Isusa Krista. To je početak Isusovog javnog djelovanja, to je očitovanje Isusa kao Sina Božjega, koji je pomanjan Duhom Svetim i ustoličen u službu Spasitelja i Mesije. Blagdan Kristova krštenja blagdan je i našeg krštenja. Krist preuzima grijehu svijeta, te tako donosi spasenje i ispunjava obećanje. Sklapa Novi savez kroz muku i smrt na križu - krštenje krvlju, ali koji završava u slavi uskrsnuća.

Starozavjetni prorok govori o Sluzi Božjem, što u Bibliji označava bliski odnos ovisnosti i prijateljstva s Bogom. Na Njega je izlio Duha Svetog. Uloga Duha u Bibliji je raznolika: oživljuje sav svijet, daje mudrost i razboritost, osposobljava za poslanje, govori po prorocima. O tome se ne piše na neobjektivnim i naručenim naslovnicama dnevnih i tjednih novina, koje pišu po nalogu čudni ljudi čudnih gospodara, nego će se provesti u miru - "vikati neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima." Krist je objavljen svijetu kao "Sin Ibjubljeni" - "Evo

*Prošao je
zemljom
čineći
dobro.*

Krštenje daje mogućnost s Isusom proći zemljom čineći dobro.

Sluge mojega, miljenika duše moje." Naviješta se milost i spasenje, jer" trske napuknute polomiti neće, stijena što tek tinja neće ugasiti."

Petar govori da je vjera u Kristovo uskrsnuće i vjera u naše uskrsnuće. Ono se ostvaruje u krštenju, jer je to čin obraćenja i svjedočenja. Krštenje je sakrament vjere, ospozobljava nas da pobijedimo зло, počinjemo živjeti novim životom, životom ljubavi i nade. Kao što je Krist „pomazan Duhom Svetim“ i mi smo na našem krštenju pomazani istim Duhom naših roditelja i kumova. Ponosni smo da se to u našem narodu događa mnogo stoljeća i da smo suputnici Kristu koji je "prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao."

Krštenje Gospodinovo je objava Kristova Božanstva i objava Presvetog Trojstva – Oca, Sina i Duha Svetoga. Po krštenju postajemo djeca Božja, Otac nas prepoznaje kao svoju djecu. To je poziv, poslanje i obveza da budemo djelatno uključeni u spasenje, pozvani smo proći svijetom čineći dobro. Takva vjera, način razmišljanja, svjetonazor nedostaje današnjem čovjeku. Zato smo depresivni, loše volje, nezadovoljni, proglašavamo najdepresivniji dan u godini. Još bi ga samo trebalo slaviti, ili proglašiti neradnim danom. Rođenjem u Duhu, drugim rođenjem, uistinu postajemo Božja djeca, a Kristovo krštenje objava je spasiteljske prisutnosti Boga u povijesti, počinje "punina" vremena. Taj je događaj prekretnica u povijesti čovječanstva, daje mu smisao i puninu. Tako se navještaj starozavjetnog proroka u potpunosti ostvaruje, što potvrđuje glas s neba: "Ovo je Sin moj,

Ljubljeni! U njemu mi sva milina!"

Zato je i naše krštenje prekretnica u životu, prijelaz je to iz smrti u život, iz tame na svjetlo. Događa se novi čovjek, postajemo novo čovječanstvo na novoj i obnovljenoj zemlji. Nema mjesa tjeskobi i izmišljenoj depresiji, jer naše spasenje odvija se tu i sada. Krštenje nije dovršen čin, ono se živi i ostvaruje sve do naše smrti, a traži od svakog provođenje kršćanske ljubavi u djelo. Ne možemo nezainteresirano gledati što se događa, jer ne sudjelovati u osobnom spasenju i spasenju svoga Naroda znači svjesno se iz njega isključiti, znači propustiti mogućnost s Isusom proći zemljom, a u novije vrijeme treba paziti da puninu vremena ne pokvarimo nenačim i protuvjerskim odabirom.

TB

Krštenje ne samo da čisti od svih grijeha, nego novokrštenika čini "novim stvorom", posinjenim sinom Božjim koji postaje "zajedničarom božanske naravi", Kristovim udom, s njime subaštinikom, i hramom Duha Svetoga. Presveto Trojstvo daruje kršteniku posvećujući milost, milost opravdanja, koja ga po bogoslovnim krepostima ospozobljuje da vjeruje u Boga, da se ufa u njega i da ga ljubi; po darovima Duha Svetoga daje mu da može živjeti i djelovati pod utjecajem Duha Svetoga; po moralnim krepostima omogućuje mu da raste u dobru.

Prema tome, sveukupni organizam kršćanskog nadnaravnog života nalazi svoje korijene u krštenju.